

דוד (ניאו) בוחבוט געגוע בױרידים

אישונים ככרים

אַני עלויל להַבלע
אַל תוֹף אישונים כְּבָדִים,
צבע עז של גאַלה.

ריסים דקים חורקים כמו דלת
בְּחֶרֶר הִילָדִים.

גְּבֵר מְזַרְיעַ אִשָּׁה (היא נובלת),
גְּבֵר מְזַרְיעַ בַּעַל מַדִּים,
זֶרְעוֹן נוֹלָד וְיֹתֵר מְאֹלָף
נָעִים
בְּמִים רְדוּדִים.

אַני עלויל להַבלע
אַל תוֹף אישונים כְּבָדִים.
מעֵתָה וְעַד עוֹלָם
געגוע
בְּנִירִידִים.

הפסקה

אָנִי אֱלֹם. אֱלֹם אָנִי

וּמְדַבֵּר

בְּלִי

הַ

פֶּ

סָ

קָ

הַ.

אָנִי יְתוֹם, יְתוֹם אָנִי

(לְמַרְוֹת שְׂאֵמִי בַחֲדָר הַשְּׁנִי)

מִתְפַּוְרֶרֶת בְּתוֹךְ

אֶ

בֶּ

קָ

הַ.

אָנִי דָיָג, דָּיָג אָנִי

(לְצַרְכֵי הַשִּׁיר בַּלְבָּד)

אֲדוּיָג עֲכָשׁוּ עִם הַחֲכָה

אֶת רְסִיטֵי הַ

מֶ צ ו ק הַ

הָאֲחֻרֹנִים.

זֹאת הַבְּטָחָה לְאֱלֹהִים.

ברחוב עזה לא גדלתי

ברחוב עזה לא גדלתי
גם לא בקרתי
מעולם.

על רחביה אמן שמעתי
אבל לא בקרתי
אף פעם.

היום טילתי. פשוט פנטסטי:
לקפה נכנתי,
מכנס.

כוסות שאינן עשויות מפלסטיק,
נשים שמנזות לועסות מסטיק
סטיק אלסטי,
עניבות כמו של קרקס.
ערין לא נמאס לי.

The moment is everlasting.
בחויץ אלים וגם,
ונהרס לי הריצ'רץ'
במכנס.

ברחוב עזה לא גדלתי.
הוא, אולי, דוקא כן.
אני מאמין בהמפטי דמפטי,
הוא הולך ומתרוקן.

הוא לא מיזנתרופ,
די נחמד דוקא, נעים הליכות.
אמנם אינו מטפח, אך
בטוח שידע בעבר לאהב
אשה יפה שהיתה לו.

עכשו, מתחת למנוחה עלק־אירופאית,
בבית קפה ברחוב עזה הוא
בודד מאוד, מקריח,
יושב לברו.

מבקש מהמלצרית בחיך רחב
מים בלי קרח,
זיתים בלי גרעין,
חיים בלי מהות.